Brev

Alle innlegg må være undertegnet med fullt navn og adresse. Innlegg på trykk signeres med fullt navn, bare unntaksvis godtas merke eller psevdonym. GD forbeholder seg retten til å redigere innlegg. Innsendte manus returneres ikke.

E-post: debatt@gd.no
Fax: 61 25 48 72
Post: GD-debatt, Postboks 954, 2604 Lillehammer

NYHETER OG REPORTASJER
Dagsaktuell undervisning med aviser som læremiddel
AVIS I SKOLEN
www.ais-oppland.net

25 års erfaring!
Autorisert HUD- OG FOTTERAPEUT
Forhandler av:
• Decleor
• md Formulation
• bare minerales make-up
• Gehwol fotprodukter
Salongbehandlinger - salg av produkter
CLINIQUE CARMA
HUDPLEIE - FOTTERAPI
Gamlevn. 89 • Lilletorvet
2615 Lillehammer • Tlf 61 25 11 56

Hva er religionenes hensikt?

Tredje søndag i januar markeres som Verdensreligionsdagen (World Religion Day) mange steder i verden.

Jeg tror formålet med religion er å fremme samhold og enhet, og at religion er det fremste virkemiddel for å oppnå fred og fremgang i samfunnet. Som baha'i tror jeg også at «. det kan ikke herske noen som helst tvil om at verdens folkeslag, uansett rase eller religion, henter sin inspirasjon fra én himmelsk kilde og er undersåtter av én Gud. Forskjellen mellom de forordninger som de er underlagt, bør tilskrives de skiftende krav og behov i den tidsalder da de ble åpenbart.»

Også religiøs åpenbaring er progressiv og er i overensstemmelse med tidens behov. Religionene bygger på hverandre som kapitler i én og samme bok.

Erfaring viser at religiøse, rasemessige eller sekteriske fordommer bryter ned menneskehetens grunnvoll.

All splid i verden, hat og krig er forårsaket av den ene eller annen av disse fordommer. Så; er det ikke nødvendig for oss å avstå fra våre egne spesielle fordommer og overtro hvis vi oppriktig ønsker å ha fred i vårt hjerte og i verden?

Dessverre ser vi hvordan mennesker i religiøse minoriteter blir dømt til fengsel, torturert og fratatt grunnleggende rettigheter på grunn av sin tro. De rammes av fundamentalisme og blind tro selv om kjernen er den samme i alle religioner.

Mitt håp er at fordommer av alle slag blir utryddet, at religiøse og sekteriske motsetningsforhold blir fjernet, at vi kan skape enhet og trygghet i verden, som er religionens hensikt.

Mahin Bozorgzad,
Lillehammer

Våken innsats mot overgrep

Vi er mange som er sjokkerte etter den siste tids saker om grove seksuelle overgrep mot barn, både i Norge og i utlandet.

Å forhindre og avdekke overgrep mot barn krever en våken innsats både generelt i samfunnet, og hos politiet.

Det ligger her et ansvar for alle som er i kontakt med barn, som helsepersonell, idrettsledere, ansatte i barnevern, barnehager og skoler eller naboer i lokalmiljøet. Dessverre har vi sett saker der det har vært tydelige signaler om at en voksen har misbrukt barn, hvor ansvarlige personer i skole og barnevern ikke har fulgt opp med politianmeldelse.

Mange er redde for å bryte sin taushetsplikt. Faktum er at det er straffbart ikke å forsøke å forhindre alvorlige straffbare forhold. Da avvergingsplikten ble skjerpet i fjor, ble det presisert at taushetsplikten må vike for avvergingsplikten. Det gjelder uansett om det ligger et rettslig, moralsk eller religiøst grunnlag for taushetsplikten.

I politiets innsats må det ligge riktige verktøy og rutiner for å avdekke og etterforske seksuelle overgrep mot barn. «Lommemann»-saken viste at koordineringen mellom politidistriktene må bli bedre. Overgrep skjer på tvers av landegrensene, og ofte oppstår pedofile nettverk som utveksler overgrepsbilder av barn.

En viktig grunn til at Arbeiderpartiet går inn for EUs datalagringsdirektiv i Norge, er nettopp å gi politiet mulighet for å etterforske overgrep på internett. I dag slettes IP-adresser etter 21 dager i Norge, noe som er betraktelig kortere enn i mange andre land. Politiet har flere eksempler på saker der etterforskningen av overgrepsmistenkte er blitt henlagt, fordi dataspor er slettet. Med datalagringsdirektivet skal IP-adressene lagres i ett år, noe som kan gi politiet svært verdifulle spor i etterforskningen av overgrep mot barn.

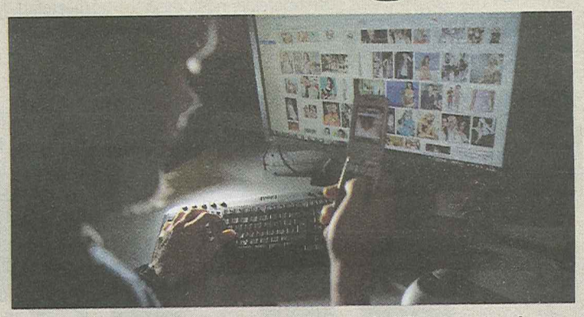

OVERGREP: Med datalagringsdirektivet skal IP-adressene lagres i ett år, noe som kan gi politiet svært verdifulle spor i etterforskningen av overgrep mot barn. Illustrasjonsfoto: Kristoffer Holm

Dersom Norge ikke innfører datalagringsdirektivet, kan det være svært dramatisk for arbeidet mot misbruk av barn både i Norge og internasjonalt.

Thor Lillehovde og Jan Bøhler,
stortingsrepresentanter (Ap), justiskomiteen

Beklagelse

Jeg viser til mitt innlegg i GD 23. november 2010 vedr. sjikanesaken på Vinstra vidaregåande skule (VVS), der jeg kritiserte rektor Åge Lesjø for hans håndtering av saken.

Jeg kjente saken kun fra oppslag i media, og opplevde rektor, gjennom avisskriveriene, som passiv i saken. Jeg ble derfor sterkt engasjert, og ser i ettertid at jeg gikk vel kraftig ut mot det jeg trodde var rektors manglende handlekraft.

Jeg har imidlertid vært i dialog med Lesjø i etterkant av avisinnlegget, og opplever han som svært engasjert i den aktuelle saken spesielt, og mot mobbing og sjikane generelt. Jeg har også fått forståelse for at det er gjort mer i saken enn det som har kommet fram i media. Jeg beklager derfor at jeg ikke innhentet mer informasjon om saken før jeg skrev avisinnlegget, siden det da ville fått en helt annen ordlyd.

Linda Solberg,
Sjoa

> «Å forhindre og avdekke overgrep mot barn krever en våken innsats både generelt i samfunnet, og hos politiet.
>
> **Thor Lillehovde og Jan Bøhler,** *stortingsrepresentanter (Ap), justiskomiteen*

Alt var så mye bedre før...

Kommentar til førsteamanuensis Jens Haugan sitt innlegg «Elevars språklege kompetanse»:

■ Det var med vantro jeg leste siste avsnitt i Haugan sitt innlegg om elevers språklige kompetanse i GD 11.januar. Hvis jeg var student av Haugan ville jeg blitt både provosert og såret over måten han beklaget manglende kompetanse hos sine studenter i norskfaget. Hvor demotiverende må det ikke være for en student å møte en slik holdning? Her skjæres også alle studenter over en kam, noe en såpass velutdannet mann skulle finne seg for god til å gjøre. Lærere i skolen får også passet sitt påskrevet i Haugan sitt innlegg. Blir det ikke litt bakstreversk å legge all skyld på studentenes tidligere skolegang i stedet for å gjøre noe med her og nå-situasjonen? Som ansatt ved en utdanningsinstitusjon kan en selvsagt lære studentene mye i norskfaget på ett år hvis en klarer å gi studentene den riktige motivasjon og faglige oppfølging undervegs. Men slik jeg ser det så hjelper det nok svært lite å gå ut i avisa og beklage seg over hvor dårlig det ser ut for norskfaget i framtida.

■ Haugan er selv inne på at barn og unge av i dag sitter inne med enorm skrivekompetanse sammenlignet med bare for noen ti år tilbake, men at deres selvinitierte skriving går på bekostning av det formelle i språket. Elevene av i dag twitrer, blogger, chatter og sender meldinger hver eneste dag. De behersker iPhone, pc, kamera og andre tekniske duppeditter på en måte som vi som er noen tiår eldre bare kan drømme om. Ord som «seff» (selvfølgelig), «diggere» (komparativ form av digg (bra)) eller «serr?» (seriøst?) er en naturlig del av deres vokabular. Språket utvikler seg som alltid har gjort. Lesekompetanse og skrivekompetanse formes også av den tid elevene og sågar studentene lever i. Jeg er selvsagt enig med Haugan i at lærere skal vektlegge formelle kunnskaper i undervisningen. Men i motsetning til Haugan har jeg faktisk tro på at de aller fleste lærere gjør dette av den enkle grunn at de har en læreplan å forholde seg til i sin yrkesutøvelse.

■ Med flere års erfaring fra norskundervisning i ungdomsskolen, ser jeg tydelig at elevenes brukksspråk utenfor skolen og det mer formelle språket vi ønsker at skal brukes i skriftlig sammenheng, enkelte ganger kan være utfordrende å skille fra hverandre. Jeg ser hvert eneste år eksempler på bruk av smilefjes og orddelingsfeil som muligens har sammenheng med økt bruk av sosiale medier som chat og blogg. Det er da viktig nettopp å lære elevene at det er greit å skrive klem fra meg med tre hjerter og smilefjes bak i en melding til en venninne, men ikke like greit som avslutning i et debattinnlegg. Min erfaring er at de aller fleste elever fint klarer å skille dette så sant de gjøres oppmerksomme på det.

■ Jeg tror ikke det kommer så mye godt ut av å gå ut i media og kritisere lærere generelt for at vi fokuserer for mye på det positive ved uformell skriving. Som mor til elev i første klasse i barneskolen, ser jeg hvor store ressurser som blir lagt ned fra skolens side for at hver elev skal mestre både lesing og skriving. Som lærer i ungdomsskolen vet jeg også hvor mye tid som brukes på forarbeid, undervegsevaluering og etterarbeid i forhold til lese og skrivekompetanse i norskfaget. Jeg ser lyst på framtida med tanke på alle de flotte elevene jeg møter i mitt virke som lærer. Så lenge vi har en enhetsskole vil vi alltid møte en elevflokk med sprikende ferdigheter. Men interessen og gløden for norskfaget finner en hos de fleste elever så sant en gløder for faget selv. Dessverre tror jeg at Jens Haugan med sin uttalelse i avisa kan ha sluknet gløden hos flere kommende norsklærere og det synes jeg er meget beklagelig.

Elisabeth Lønning Bueie,
lektor i nordisk didaktikk
Lillehammer